

RUSZIN NÉPBALLADÁK

AZ ERDŐBEN HALDOKLÓ KATONA

*Az irtáson két jubarfa,
lebajlik az ága,
árnyékában ifjú barcos,
baldoklik az árva.*

*Jubászok a birkanyáját
terelgették éppen,
meglelték a sebesültet
a juhar tövében.*

*– Hej, bojtárok, jó emberek,
bívjátok anyámat,
ha még élve akar látni,
jöjjön ide, láthat.*

*Sír az apa, sír az anya,
sír minden testvére:*

*– Jaj, Istenem, a mi fiunk
fekszik itt a vérbe!*

*– Ne sírjatok, századomhoz
küldjétek hírt rólam,
hadd tudja meg a kapitány,
bű vitéze voltam!*

*Megjött a kapitány, leszállt
izzadó lováról,*

*legényéért hull a könnye,
mint a sűrű zápor.*

*– Kapitány úr, az istenért,
ne sirasson engem,
szereplényem a kincstárba
adja le helyettem!*

*Az kívánom: pap, se barát
engem ne temessen,
csak jó katonapajtásim
álljanak felettem.*

*Mert a papok, a barátok
pénzen marakodnak,
de a bajtársaim igaz
könnyekkel siratnak.*

*Temessetek el e szép völgy
mélységes ölébe,
ültessetek vad bangitát
a sírom fölébe.*

*A bangita bogyóira
kis madarak járnak,
ők hozzák el üzenetét
a kedves babámnak.*

A DRAGONYOS KATONA MEGŐLI KEDVESÉT

*Fenn a begyen kocsmá áll,
barna kislány oda jár,
sej-baj, juba-ba!
Barna kislány oda jár.*

*Egy dragonyos ott mulat,
barna kislányra mutat,*

*sej-baj, juba-ba!
Barna kislányra mutat.*

*– Barna kislány, aranyos,
tetszik-e a dragonyos,
sej-baj, juba-ba!
Tetszik-e a dragonyos?*

– *Én más legényt szeretek,
dragonyosé nem leszek,
sej-baj, juba-ba!
Dragonyosé nem leszek.*

*Éles kardját kibúzta,
a lány fejét levágta,
sej-baj, juba-ba!
A lány fejét levágta.*

*Egy napja a rács mögött,
két napja a rács mögött,
sej-baj, juba-ba!
Két napja a rács mögött.*

*Harmadik nap megunta,
az őrnagynak megírta,*

*sej-baj, juba-ba!
Az őrnagynak megírta.*

*A parancsot most hozzák,
bilincseit oldozzák,
sej-baj, juba-ba!
Bilincseit oldozzák.*

*Elengedték a zshiványt,
pedig levágta a lányt,
sej-baj, juba-ba!
Pedig levágta a lányt.*

*Arra neki oka volt:
az a szép lány csalfa volt,
sej-baj, juba-ba!
Az a szép lány csalfa volt.*

A CSUDAHALOTT

– *Készítessen márvány kutat,
édesanyám, drága,
friss vízéért ide jön majd
falunk legszebb lánya.*

*A korsaját minden leány
telemerítette,
de a szívem választottját
anyja nem engedte.*

– *Édesanyám, sajtó szívvel
azt az egyet kérem,
egy díszes vendégfogadót
építtessen nekem!*

*Ittak, mulattak a lányok
minden szombat este,
de a szívem választottját
nyja nem engedte.*

– *Édesanyám, csóvát vetek
háznak tetejére,
bátha eljön az a lányka
a tűzvész hírére?*

*Tűz oltani idecsődült
mind a falu népe,
de szívem választottja csak
ablakából nézte.*

– *Fektesz, anyám, ravatalra,
az egekre kérlek,
csak eljön tán balott látni
az a gyöngye lélek?*

*Eljött, szemét majd kisírta
nehéz bánatába',
s erőitlenül bullt a legény
ölelő karjába.*